თინათინ ქაროსანიძე
Tinatin Karosanidze

„ალ-ხანსას ბატალიონი“: ქალების როლი ჯიჰადისტურ დაჯგუფებებში

"Al-Khansa Battalion": The Role of Women in Jihadist Groups

თბილისის თავისუფალი უნივერსიტეტი
Free University of Tbilisi

საკვანძო სიტყვები: *ქალები, ჯიჰადისტური დაჯგუფებები, ტერორიზმი, „ალ-ხანსას ბატალიონი“, ისლამი*
Key Words: *Women, Jihadist groups, Terrorism, Al-Khansa Battalion, Islam*

ქალების როლი რადიკალურ დაჯგუფებებში იცვლებოდა ისტორიის განმავლობაში. თუ მე-20 საუკუნემდე ქალები უშუალოდ აქტიურად არ მონაწილეობდნენ ტერორისტული დაჯგუფებების საქმიანობაში, გასული საუკუნის 70-იანი წლებიდან მათ მნიშვნელოვანი ფუნქცია შეიძინეს და არა მხოლოდ წევრები (მაგ., თამილის ვეფხვები შრი ლანკაში), არამედ დაჯგუფებების ლიდერებიც გახდნენ. მაგ., გერმანიაში მოქმედი მემარცხენე დაჯგუფება „წითელი არმიის ფრაქციის“, იგივე ბაადერ-მაინჰოფის, ერთ-ერთი ლიდერი ულრიკე მაინჰოფი გახდა. სწორედ მისი სახელს დაუკავშირდა დაჯგუფების მეორე სახელწოდება.

რადიკალურმა ისლამისტურმა დაჯგუფებებმა ქალების გაწევრიანება და მათი გამოყენება ჩეჩენი „შავი ქვრივების“[1] გამოჩენის შემდეგ დაიწყეს, მიხვდნენ რა, რომ ქალი-ნაღმი მტრის წინააღმდეგ ბრძოლაში წარმატებული სტრატეგია იყო (Khalil, 2019). ალ-კაიდას დაჯგუფებაში ქალები 2000-იანი წლების დასაწყისიდან გაერთიანდნენ. თუ მანამდე ქალები ჰამასის დაჯგუფებაში ძირითადად დედების და ცოლების ფუნქციას ასრულებდნენ, 21-ე საუკუნის დასაწყისიდან მათი ფუნქციები უფრო მრავალფეროვანი გახდა. მაგ., 2001 წელს აჰლამ მაზენ ალ-თამიმი იერუსალიმში სბაროს რესტორნის აფეთქების მხარდაჭერის ბრალდებით დააკავეს. ჰამასის დაჯგუფება ალ-კასამის საიტზე მაზენს აქებდა და მას მოიხსენიებდა, როგორც „პირველ ქალს, რომელიც ალ-კასამის ბრიგადებში – ჰამასის სამხედრო ფრთაში – გაწევრიანდა“ (Margolin, 2019: 42).

ქალების როლი ჯიჰადისტურ დაჯგუფებებში ორ კატეგორიად იყოფა: მხარდამჭერი ქალები და აქტიური ქალები. მხარდამჭერი ქალების ფუნქცია ძირითადად განისაზღვრებოდა ლოჯისტიკური თუ რეკრუტირების საქმიანობით. რაც შეეხება აქტიურ წევრ ქალებს, ისინი ძალადობრივ ოპერაციებში: სუიციდურ თავდასხმებში, აფეთქებებსა და გატაცებებში მონაწილეობდნენ და შესაბამის წვრთნებს გადიოდნენ იარაღის სროლასა და ასაფეთქებლების დამზადებაში (Khelgat-Doost, 2016: 22; Milton-Edwards, 2017).

ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს დამოკიდებულება ქალების მიმართ ჩამოყალიბებულია დაჯგუფების მიერ გამოქვეყნებულ დოკუმენტში, სახელწოდებით „მედინის ქარტია“ *(ვასიკათ ალ-მადინა)*[2]. თექვსმეტმუხლიანი დოკუმენტის მე-14 მუხლი ეხებოდა ქალებს. ამ მუხლის მიხედვით, ქალის ადგილი ძირითადად არის სახლი და სჯობს, განსაკუთრებული შემთხვევების გარდა, მან არ დატოვოს საკუთარი კერა (Wilayat Nineveh). ასეთ გამონაკლის შემთხვევებად დაჯგუფება ჯიჰადში ქალის მონაწილეობას თვლიდა. თუ მტერი თავს დაესხმოდა მის სამშობლოს და ამ დროს მამაკაცების საკმარისი

---

[1] ხავა ბარაევა გახდა პირველი ჩეჩენი ქალი, რომელიც „შავი ქვრივების“ სიმბოლოდ იქცა. 2000 წლის 6 ივნისს მან სუიციდური თავდასხმა განახორციელა ლუიზა მაგომედოვასთან ერთად ომონის საკონტროლო-გამშვებ პუნქტთან. ამ სუიციდურ თავდასხმას 27 ადამიანი შეეწირა, რუსული ოფიციალური ინფორმაციით კი, მხოლოდ ორი ადამიანი ემსხვერპლა, ხუთი კი დაშავდა.

[2] მედინის ქარტია – დასახელება აღებულია მოციქული მუჰამადის დროინდელი დოკუმენტისგან „მედინის ქარტია“, რომლითაც რეგულირდებოდა მედინაში მცხოვრები ტომების ურთიერთობები და უფლება-მოვალეობები.

რაოდენობა არ იქნებოდა ქვეყნის დასაცავად, მაშინ იმამი გამოსცემდა ფათვას, რაც მუსლიმ ქალებს ბრძოლის უფლებას მისცემდა.

2017 წლის ოქტომბერში ე.წ. ისლამურმა სახელმწიფომ ჟურნალში „ანნაბა“ სტატია გამოაქვეყნა, რომ ქალები ვალდებულნი იყვნენ, სახალიფოსთვის ებრძოლათ და მოუწოდებდა ქალებს, რომ მოციქულ მუჰამადთან ერთად მებრძოლი ქალებისთვის მიებაძათ (Khalil, 2019).

ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს ჩამოყალიბების შემდეგ ორგანიზაციაში მუსლიმი ქალები სხვადასხვა ფუნქციას ასრულებდნენ. ისინი დასაქმებულები იყვნენ დაჯგუფების სხვადასხვა დეპარტამენტსა თუ სააგენტოში (Khelgat-Doost, 2016: 22). მათ ძირითადად ევალებოდათ პროპაგანდის გავრცელება და ფინანსების მოძიება. ქალები „ჯიჰადის პატარძლების“, დედების თუ ცოლების მოვალეობებს ასრულებდნენ ისევე, როგორც ჩართულები იყვნენ ძალადობრივ თუ სუიციდურ თავდასხმებში. დაჯგუფების პროპაგანდის მიხედვით, ალაჰმა ჭეშმარიტ მორწმუნე მუსლიმ ქალს დაუდგინა ვალდებულება, რომ მან მხარი უნდა დაუჭიროს მუსლიმურ თემს - *უმას*, როგორც *მუჯაჰედის* (მებრძოლის) კარგმა ცოლმა და ჯიჰადის მომავალი თაობის კარგმა აღმზრდელმა (Spencer, 2016: 79; Leede, 2018; Khalil, 2019).

გლობალური კონტრტერორიზმის თანამშრომლობის ცენტრის მონაცემებით, ორგანიზაციაში გაერთიანებული ქალები წევრთა მხოლოდ 10% შეადგენდნენ (Center of Global Counterterrorism Cooperation, 2012), თუმცა მათი ფუნქციები მრავალფეროვანია.

დაჯგუფებამ დაიწყო რა ქალების გაერთიანება საკუთარ რიგებში სხვადასხვა ადმინისტრაციულ ორგანოებში, ჩამოყალიბდა „ალ-ხანსას ბატალიონი“ (*ქათიბათ ალ-ხანსაა'*). „ალ-ხანსას ბატალიონი“ 2014 წლის 2 თებერვალს შეიქმნა სირიის ქალაქ რაქაში. სახელწოდება ცნობილი პოეტი ქალისგან ალ-ხანსასგან აიღეს, რომელიც თავგანწირვის სიმბოლო გახდა მას შემდეგ, რაც მისი ვაჟები კადისიასთან[3] ბრძოლას შეეწირნენ. ალ-ხანსას სახელთან დაჯგუფების დაკავშირებით ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს ლიდერებს სურდათ, ის მისაბაძი მაგალითი გამხდარიყო ქალებისთვის, როგორც თავდადებული, მორჩილი და მსხვერპლშეწირვისთვის მზადყოფნაში მყოფი ქალის მაგალითი (Faraj, 2018).

„ალ-ხანსას ბატალიონს“ სათავეში ჩაუდგა უმ ალ-რაიანი, რომელმაც 35 ქალი გააერთიანა ბატალიონში. ეს ქალები ძირითადად ისეთი აღმოსავლური ქვეყნებიდან იყვნენ, როგორიცაა სირია, ერაყი, ეგვიპტე, საუდის არაბეთი, ლიბია, ჩეჩნეთი. ბატალიონის ფუნქციას წარმოადგენდა ქალების შემოწმება სავაჭრო ადგილებსა და ქუჩებში, თავდასხმების თავიდან აცილება, ისლამის წესების დამრღვევების აღმოჩენა. აღსანიშნავია, რომ ბატალიონის შექმნა უკავშირდებოდა ქალების ტანისამოსში გადაცმული თავდამსხმელების მიერ ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს წინააღმდეგ განხორციელებულ თავდასხმებს ალ-საბაჰიაში (სირია). თავდამსხმელები ქალის ტანისამოსსა და ნიკაბში შემოსილები ასევე თავს დაესხნენ მიშლაბის საგუშაგოს და დაჯგუ-

[3] კადისიას ბრძოლა – 636 წელს ქალაქ კადისიას მახლობლად გაიმართა გადამწყვეტი ბრძოლა არაბულ სახალიფოსა და სასანიდურ ირანს შორის, რომელიც არაბების გამარჯვებით დასრულდა.

ფების ოთხი წევრი მოკლეს (Faraj, 2018). სწორედ ამ საფრთხეებისგან თავის დასაცავად გადაწყდა ქალტა ბატალიონის შექმნა ე.წ. ისლამურ სახელმწიფოში.

დაჯგუფებაში მოქმედი „ალ-ხანსას ბატალიონი“ აერთიანებდა ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს ქალ წევრებს, რომლებიც არაბული სამყაროდან, ცენტრალური აზიიდან და რუსეთიდან იყვნენ (Hassanein, 2025: 20). დაჯგუფების წევრების ასაკი 18-დან 25 წლამდე მერყეობდა. მათი ხელფასი, რომელთა რაოდენობა სხვადასხვა წყაროებით 800-1000 (აშშ დოლარი) მერყეობდა, განისაზღვრებოდა მისი ოჯახური სტატუსით, შვილების რაოდენობით და ეროვნებით. დასავლური ქვეყნების წარმომადგენელი ჯიჰადისტი ქალები ყველაზე მაღალ ანაზღაურებას იღებდნენ. „ალ-ხანსას“ წევრებს ჰქონდათ მანქანის მართვის უფლება იმ ტერიტორიებზე, სადაც ამის უფლება არ ქონდათ სამოქალაქო პირებს. იქიდან გამომდინარე, რომ დასავლეთის ქვეყნებიდან ჩასული ქალები არაბულად არ საუბრობდნენ, თითოეულ ჯგუფში მინიმუმ ორი არაბულად მოლაპარაკე გოგონა ერთიანდებოდა, ვინც თან თარჯიმნის ფუნქციას ასრულებდა.

„ალ-ხანსას“ წევრები ცდილობდნენ, რომ ევროპული და არაბული ქვეყნებიდან მიეზიდათ გოგონები ე. წ. ისლამური სახელმწიფოს მებრძოლებზე დასაქორწინებლად. სწორედ ამ მიზნით შეიქმნა სოციალურ ქსელში ანგარიშები. ბატალიონის წევრები რაქაში გოგონებს და ოჯახებს სთავაზობდნენ ფინანსებს, რათა მათი ქალიშვილები ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს მებრძოლებისთვის მიეთხოვებინათ.

მას შემდეგ რაც ე.წ. ისლამურმა სახელმწიფომ ქალაქი მოსული (ერაყი) აიღო, „ალ-ხანსას ბატალიონი“ ჰისბას[4] დეპარტამენტთან გაერთიანდა, რამაც გაზარდა მისი როლი და ეფექტურობა. „ალ-ხანსას ბატალიონი“ ქალთა სამინისტროს ტიპის გაერთიანება გახდა, რომელიც ქალების საქმეებს განაგებდა დაჯგუფებაში. მისი მოქმედების არეალი მოიცავდა აქტიურობას მედიაში, განათლებაში, *და'ვაში,* მეჩეთების საქმეებში, ქუჩების კონტროლში, საზღვრების კონტროლში. მანამ, სანამ „ალ-ხანსას“ წევრებს ქუჩაში საკონტროლოდ გაუშვებდნენ, ისინი 15-დღიან წვრთნებს გადიოდნენ, რაც უკავშირდებოდა იარაღის მოხმარებას, მის გაწმენდას, ტარებას. წვრთნების გავლის შემდეგ ნიკაბსა და აბაიაში გამოწყობილი ქალები ქუჩების პატრულირებას იწყებდნენ. ქალებს აეკრძალათ მაკიაჟი, მათ უნდა ცმოდათ გრძელი მოსაცმელი, რომელიც ორი ნაწილისგან შედგებოდა და რომელიც სრულად ფარავდა სხეულის ფორმას. „ალ-ხანსას ბატალიონის“ ქალები წესებს AK-47 ტიპის იარაღით „იცავდნენ“..

„ალ-ხანსას ბატალიონის“ საქმიანობა უსაფრთხოების და დაზვერვის საკითხებსაც მოიცავდა. 2016 წელს დაჯგუფების ჟურნალში „ალ-მანბა“ გამოქვეყნდა ჩრდილო კავკასიელი გოგონას, სახელად სუმაიას, ისტორია, რომელსაც ბრალი დასდეს რუსეთის უსაფრთხოების სამსახურის ჯაშუშობაში,

[4] ჰისბა – არაბული სიტყვაა და ქართულად ნიშნავს „პასუხისმგებლობას“ ნიშნავს. ის ისლამში რელიგიურ კონცეფციას წარმოადგენს, რომელიც ყველა მუსლიმს სიკეთისკენ მოუწოდებს და კრძალავს ბოროტებას. ე.წ. ისლამურ სახელმწიფოში ჰისბას დეპარტამენტი წარმოადგენს მორალის პოლიციის მსგავს გაერთიანებას, რომელსაც ევალებოდა მუსლიმების შემოწმება ქუჩებსა და თავშეყრის ადგილებში.

რასაც რამდენიმე ჯიჰადისტის სიცოცხლე შეეწირა (Abu Ruman&Abu Hanieh, 2017: 140).

„ალ-ხანსას ბატალიონში“ რამდენიმე ლიდერი გამოიყოფოდა. ლიდერ ქალებს შორის აღსანიშნავია უმ რაიანი, იგივე უმ მუჰაჯირი, რომელიც უშუალოდ ჩართული იყო ბატალიონების დაფუძნების საქმეში. უმ რაიანი იყო თუნისელი, რომელიც ოჯახთან ერთად ერაყში ჩავიდა და მისი ორი ქალიშვილი მიათხოვა ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს ლიდერებს, რომლებმაც მოგვიანებით მისი კანდიდატურა წარმოადგინეს რაქაში „ალ-ხანსას ბატალიონის“ ჩამოყალიბებისთვის. უმ რაიანი, რომლის ნამდვილი სახელი უცნობია, საკმაოდ მკაცრი მენეჯერი, ღრმად მორწმუნე და ორგანიზაციული უნარებით დაჯილდოვებული პიროვნება აღმოჩნდა (Abu Ruman & Abu Hanieh, 2017: 141).

„ალ-ხანსას ბატალიონის“ უცხოელი წევრებიდან აღსანიშნავია პაკისტანური წარმოშობის შოტლანდიელი მუსლიმი ქალი - აკსა მაჰმუდი, რომელიც უმ ალ-ლაისის სახელით იყო ცნობილი. ახალგაზრდული ასაკის მიუხედავად, 21 წლის უმ ალ-ლაისი დიდი წარმატებით ახერხებდა ევროპის ქვეყნებიდან გოგონების რეკრუტს (Abu Ruman&Abu Hanieh, 2017: 142).

ე.წ. ისლამურ სახელმწიფოში უცხო ქვეყნებიდან ჩასული მუსლიმი ქალები საკუთარ თავს *მუჰაჯირათს* (იმიგრანტები) უწოდებენ. ამ ტერმინით ისლამის პირველი ისტორიკოსები პატივისცემის ნიშნად მოიხსენიებდნენ იმ მუსლიმ ქალებს, რომლებიც მოციქულ მუჰამადს იცავდნენ ბრძოლებში. *მუჰაჯირათი* იყვნენ მოციქული მუჰამადის ოჯახის წევრი ქალები და ისლამზე ახლად მოქცეულები ქალები (Perešin, 2015: 23).

მუჰაჯირათებს და ადგილობრივ წევრებს ე.წ. ისლამურ სახელმწიფოში სუიციდური ოპერაციებისთვისაც იყენებდნენ ზოგ შემთხვევაში. მათ მოუწოდებდნენ თვითმკვლელი თავდასხმების განხორციელებისკენ არამხოლოდ სირიასა და ერაყში, არამედ ევროპის ქვეყნებშიც. თუმცაღა ქალების *შაჰიდებად* (წამებულებად) გამოყენებაზე ერთგვაროვანი მოსაზრება არ ყოფილა დაჯგუფებაში. ჯიჰადისტური დაჯგუფებები ხშირად ასეთ თავდასხმებს ოფიციალურად არ უჭერდნენ მხარს. ამის მაგალითს წარმოადგენს 2016 წელს მომბასაში[5] განხორციელებული სუიციდური თავდასხმა, რომელიც სამმა ქალმა განახორციელა. ე. წ. ისლამურმა სახელმწიფომ თავიდან დაადასტურა და მიესალმა ამ თავდასხმას, თუმცა მოგვიანებით რიტორიკა შეცვალა და განაცხადა, რომ ეს თავდასხმა ქალმა მებრძოლებმა კი არ განახორციელეს, არამედ მხარდამჭერებმა (Perešin, 2019: 108).

ე. წ. ისლამური სახელმწიფოს დაშლის შემდეგ, როდესაც დაჯგუფებამ დაკარგა ძირითადი ტერიტორიები და სხვადასხვა ვილაიეთებად დაიშალა, გაჩნდა მოსაზრება, რომ ადმინისტრაციული დაშლა განაპირობებდა იდეოლოგიურ კოლაფსსაც. თუმცა, შემდგომ პერიოდში განვითარებულმა მოვლე-

[5] 2016 წელს ქალაქ მომბასაში პოლიციის განყოფილებას ე.წ. ისლამური დაჯგუფების სამი წევრი ქალი დაესხა თავს. ჰიჯაბში ჩაცმული ქალები პოლიციის განყოფილებაში შევიდნენ და განაცხადეს, რომ მათ ტელეფონი მოპარეს. ერთმა ქალმა დანა ამოიღო, მეორემ კი ბენზინის ნაღმი ისროლა, რამაც ცეცხლი გააჩინა განყოფილებაში. თავდასხმის შედეგად ორი პოლიციელი დაშავდა. პოლიციამ შეძლო ქალების განეიტრალება. გავრცელდა ცნობები იმის შესახებ, რომ თავდამსხმელებს სუიციდური ქამრები ეკეთათ, რაც იმაზე მიუთითებდა, რომ ისინი კონკრეტული მისიით დაესხნენ თავს პოლიციის განყოფილებას.

ნებმა აჩვენა, რომ „ალ-ხნსას ბატალიონის“ ქალებმა გააგრძელეს მათი ის საქმიანობა, რომელიც ჯიჰადისთვის მომავალი თაობების აღზრდას უკავშირდებოდა. როგორც ანიტა პერეშინი აღწერს, „ალ-ხანსას ბატალიონის“ მაროკოელი წევრი ზარა სირიიდან საშობლოში დაბრუნების შემდეგ პირობას იძლეოდა, რომ ჯიჰადისტი ქალები სახალიფოს ძლიერ ვაჟებს და ქალიშვილებს აღუზრდიდნენ მომავალი ჯიჰადისთვის. მას სჯეროდა, რომ ისლამური სახელმწიფოს იდეა ისევ აღორძინდებოდა იმის მიუხედავად, რომ სახალიფოს მტრები მის დაშლას ცდილობდნენ (Perešin, 2019: 110).

„ალ-ხანსას ბატალიონის“ წევრთა დიდი ნაწილი 2017 წელს მას შემდეგ, რაც სირიის დემოკრატიულმა ძალებმა ქალაქი რაქა დაიკავეს, დააპატიმრეს, მოკლეს ან მიიმალნენ. 2019 წელს ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს დაცემის შედეგად „ალ-ხანსას ბატალიონი“ დაიშალა. წევრთა ნაწილი სირიის და ერაყის ციხეებში იხდის სასჯელს

მას შემდეგ რაც ე.წ. ისლამურმა სახელმწიფომ სირიაში ტერიტორიები დაკარგა და „ალ-ხანსას ბატალიონი“ დაიშალა, როგორც გაერთიანება, ქალების როლი, როგორც მერძოლების, გააქტიურდა. გაჩნდა შემთხვევები, როდესაც ქალები ძალადობრივ თავდასხმებზე საკუთარ შვილებთან ერთადაც მიდიოდნენ. ქალები ცდილობდნენ, საკუთარი შვილები შთაეგონებინათ ამ თავდასხმებზე. მაგ., დიდ ბრიტანეთში დედას და ორ ქალიშვილს ბრალი წაუყენეს ტერორისტული თავდასხმის მომზადებაში (BBC, 2018).

მსგავსი მაგალითები აჩვენებს, რომ დაჯგუფებების სტრუქტურული თუ ტერიტორიული ცვლილებების მიუხედავად, ქალების როლი ჯიჰადისტურ საქმიანობაში არ შემცირებულა, არამედ ტრანსფორმირდა გარემოებების შესაბამისად. ხშირ შემთხვევაში ქალები მამაკაცების მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების უკან დგანან. მათი მხარდაჭერა მამაკაცების ქმედებებს ხშირად განსაზღვრავს, ახალისებს სხვა ქალებს, ზრდის მომავალ თაობებს და ხელს უწყობს მათ მოწამეობრივ აღსასრულს.

გამოყენებული ლიტერატურა:

- Abu Rumman, M. & Hassan Abu Hanieh (2017). Infatuated with Martyrdom: Fmeale Jihadism from Al-Qaeda to the ‘Islamic State’, translated by Banan Malkawi, Friedrhich-Ebert-Stiftung Jordan & Iraq.
- BBC, (2018). „Mother and daughter jailed for terrorist plot“, https://www.bbc.com/news/uk-44496433
- Center on Global Counterterrorism Cooperation. 2012. *EU Workshop on Effective Programming for Countering Violent Extremism*, Final Summary Report.
- Faraj, R. (2018). „Al-Khansaa Battalion: Jihadist Brides in ISIS“, AL MESBRA STUDIES & RESEARCH CENTER, at https://www.mesbar.org/al-khansaa-battalion-jihadist-brides-isis/
- Hassanein, M. B. (2025). The Different Roles of Women in the Islamic State of Iraq and Syria: An Explanation, American University in Cairo, Master’s Thesis. AUC Knowledge Foundation.
- Khalil, L., (2019). “Behind the veil: Women in jihad after the caliphate”, Lowy Institute for International Policy, http://www.jstor.com/stable/resrep19786
- Margolin, D. (2019). “The Changing Roles of Women in Violent Islamist Groups” from “How “Perspectives on the Future of Women, Gender, & Violent Extremism” edited by Audrey Alexander, The George Washington University Program of Extremism, 40-49.

- Milton-Edwards, B. & Sumaya Attia (2017). "Female terrorists and their role in jihadi groups", The Brookings Institution, at https://www.brookings.edu/articles/female-terrorists-and-their-role-in-jihadi-groups/
- De Leede, S. (2018). *Women in Jihad: A Historical Perspective*. International Centre for Counter-Terrorism. http://www.jstor.org/stable/resrep19608
- Khelghat-Doost, H. (2016). Women of the Islamic State: The Evolving Role of Women in Jihad. *Counter Terrorist Trends and Analyses*, 8 (9), 21–26. http://www.jstor.org/stable/26351452
- Perešin, A. (2015). Fatal Attraction: Western Muslimas and ISIS. *Perspectives on Terrorism*, 9 (3), 21–38. http://www.jstor.org/stable/26297379
- Perešin, A. (2019). The role of Women in Post-IS Jihadist Transformation and in Counter-Extremism, from *Militant Jihadism: Today and Tomorrow* by Serafettin Pektas and Johan Leman, 101-120.
- Spencer, A. N. (2016). The Hidden Face of Terrorism: An Analysis of the Women in Islamic State. *Journal of Strategic Security*, 9 (3), 74–98. http://www.jstor.org/stable/26473339
- The Islamic State in Iraq and Syria, Wathiqat al-Madinah (The Medina Charter), Wilayat Nineveh 14, Shu'ban, 1445 AH, issue 34, https://justpasteit/nenwa

The aticle analyzes the role of women in Jihadist organizations. Muslim women served in different departments and organs of Islamic Jihadist groups such as Al-Qaeda, ISIS, Hamas contributing to logistical support, medical care, education as well as intelligence and suicide operations. The article focuses particularly on the Al-Khansaa Battallion, a unit formed within ISIS to address women's issues. This battalion symbolized ISIS's attempt to control women while mobilizing them in service of the Caliphate's ideology.

After establishment of ISIS, Muslim women within the organization performed various functions. They emlpoyed in different departments and organs and their duties included spreading the propaganda and raising funds. The main function for women was to serve as „brides of Jihad". Accroding to ISIS propaganda, Allah prescribed a duty for a true believing Muslim woman to support the Muslim community – the *Ummah* – as a good wife of a *mujahid* and as a good educator of the next generation of Jihadists.

ISIS issued the Madinah Charter where the group defined function of Muslim women – to stay at home and should not leave her home except in special circumstances. Among such exceptional cases, the group considered participation in Jihad. If enemy attacked her country and there were no male to defend it, then the imam would issue a fatwa granting Muslim women permission to fight.

Al-Khansaa Battalion was fomed in 2014 in the city of Raqqa (Syria). The name „Al-Khansaa" was taken from the famous Muslim female poet who sacrificed her two sons in the battle of Qadisiyyah. So, ISIS aimed to give its female members the role model of Al-khansaa as a devout woman.

The Al-Khansaa Battalion was led by Umm al-Rayyan who brought together 35 women into the unit. These women came mostly from the Arab countries such as Syria, Iraq, Egypt, Saudi Arabia, Libya, and Chechnya. The members of the group were between 18 to 25 years old. The salaries reportedly ranged between 800 to 1000 USD depended on marital satus, number of children and nationality. Female jihadists from Western countries recieved higher salaries. Members of Al-Khansaa Battalion were allowed to drive cars in areas where civilians did not have that right.

When ISIS took over Mosul in 2015, the battalion were merged with the *Hisbah* – religious police – department, which increased her role and they became a kind of „Ministry of Women“ inspecting women's affairs within the organization. Al-Khansaa Battalion's function was to patrole streets and investigate women's behaving in marketplaces and on the streets, and identify those who violated Islamic rules.

Before Al-Khansaa members were sent out to patrol the streets, they took a part in 15 days training which included instructions of how to use, clean and carry weapons. After completing the training, women were dressed in niqabs and abayas to patrol the streets. They inspect women if they wore two garments that completely covered the shape of the body.

In addition to patroling, Al-Khansaa Battalion served in intelligence, border control, suicide operations, da'wa process. They had diverse functions which ruined the image of Muslim women, that their only fuction was to be just good wives and mothers.